

**Mál nr. 231/2018****M og  
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar X****Kona slasast er hún féll af göngupalli þann 22. ágúst 2015.****Gögn.**

Málskot móttakið 31.7.2018 ásamt fylgiskjöllum nr. 1-16.

Bréf V dags. 13.8.2018 ásamt fylgiskjöllum 17-19.

**Málsatvik.**

Í lögregluskýrslu sem gerð var vegna málsins kemur fram að M hafi misstigið sig þegar hún var að fara með rusl í endurvinnslutunnu við heimili sitt. Kveðst hún hafa stigið út af palli sem verktaki hafi sett upp vegna framkvæmda á húsinu. Af ljósmyndum má sjá að um er að ræða litla göngubraut úr vörubretti, en upp að vörubrettinu voru lagðir rampar úr timbri. Samkvæmt mælingum var fyrsti rampur upp á vörubrettið 62 cm á breidd og 69 cm á lengd og hæð upp á göngubrautina frá malbiki 18 cm. Vörubrettið sjálft var 120 cm á breidd og 80 cm á lengd. Pallur milli vörubrettisins og seinni ramps var 78 cm á breidd og 31 cm á lengd. Seinni rampur var 62 cm á breidd og 60 cm á lengd.

Í málskoti er atvikum lýst með þeim hætti að M hafi verið að koma heim eftir stuttan göngutúr með hundinn sinn um kvöldmatarleytið þann 22. ágúst 2015 þegar hún hafi þurft að fara með rusl í endurvinnslutunnu við heimilið sitt. Til þess að komast að tunnunni hafi hún þurft að fara yfir göngubraut sem X hafði útbúið úr vörubretti og tréplötum. Kveðst M hafa stigið á pallinn en þar sem spítan sem hún steig á hafi verið mismunandi breidd, hafi það orðið til þess að það snérist illa upp á vinstri fót hennar þegar hún steig niður þannig að hún féll til jarðar. Við skoðun lækna kom í ljós að M hafði ökklabrotnað auk þess sem mikið misgengi var í vinstri ökkla.

M heldur því fram að orsök slyssins megi rekja til saknæms aðbúnaðar og ófullnægjandi frágangs á fyrrgreindri göngubru. X beri því skaðabótaábyrgð á tjóni sínu skv. almennum reglum skaðabótaréttar. V hafnar bótaskyldu með vísan til þess að umræddur göngubraut uppfylli allar kröfur sem gerðar eru, sbr. 20.1. gr. reglna nr. 547/1996 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggisráðstafanir á byggingarstöðum og við aðra tímabundna mannvirkjagerð, þar sem segir að sérhver gangur eða brú skuli vera að minnsta kosti 600 mm breidd.

**Álit.**

Með hliðsjón af almennum sönnunarreglum er það sá, sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni hans, sem ber sönnunarbyrði um að skilyrði skaðabótaréttarins séu uppfyllt. Í máli M fellst það bæði í því að sýna fram á að X hafi sýnt af sér saknæma háttsemi við störf sín og að sú háttsemi hafi leitt til tjóns. Með hliðsjón af ofangreindum röksemdum og að teknu tilliti til gagna málsins verður ekki annað séð en að umrædd göngubru uppfylli þær lágmarkskröfur sem gerðar eru samkvæmt reglum nr. 547/1996 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggisráðstafanir á byggingarstöðum og við aðra tímabundna mannvirkjagerð. Þá hefur ekki verið sýnt fram á að göngubruin hafi að öðru leyti verið vanbúin. Verður því ekki fallist á að greiðsluskylda hafi stofnast úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

**Niðurstaða.**

M á ekki rétt til bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík 25.9.2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Jón Magnússon lögfr.